

Scrisoare de la mare

Dragă grădiniță,
Sunt Marina, o fetiță,
Cea care a plecat la mare,
Să se bucure de soare!
Printre valuri și nisip
Mă gândesc, așa, un pic,
Și la tine, grădiniță,
Mi-am pus chiar și o dorință:
Să îți aduc, cum voi putea,
Din mare câte ceva:

Nisip fin în săndăluțe,
Pietre, scoici, poze drăguțe,
Apa mării într-un borcan
Și bronz auriu-castan,
Tot ce încape într-o vară
O să aduc în inimioară!
Știu că îți este dor de mine,
Simt, tiptil, toamna cum vine
Și m-aduce către tine...

Întrebări și sugestii pentru copil:

- *Compune o scrisoare de la mare pentru cineva drag ție!
- *Găsește alte titluri care se potrivesc poeziei!
- *În ce anotimp mergem, de obicei, la mare?
- *În ce anotimp începe anul școlar la grădiniță?
- *În timpul vacanțelor îți este dor de grădiniță?
 - *Ce îți place la grădiniță?
 - *Desenează nisipul fin al plajei!

E varăăă! Ufff, e tare cald afară! Atât de cald încât aerul tremură, încercând să se desprindă din mrejele soarelui care îl ține prizonier. Fără nici o unduire, nici un val, marea pare să se fi transformat într-o supă călduță cu soarele drept măcăliguță. Plaja zici că-i adormită. Ici colo, câte un iubitor de prea mult soare, se încumetă să intre în mare, ca să poată rezista căldurii copleșitoare. Printre ei e și Darius, un copil, așa ca tine, care, perseverent din fire, nu se dă dus, mai are puțin și termină castelul de nisip început de dimineață. Prea mulți admiratori nu are, i-a trimis soarele la culcare. Un cățel și vreo două pisici, mai trec, din când în când pe aici. Latră, miaună în semn de încurajare, apoi se ascund de soare.

– Uraaaa, castelu-i gata! Tati, hai fă-i o poză și gata, promit să nu mai stau în soare, plec și eu la culcare. Respectându-și promisiunea, acum Darius doarme liniștit, fericit că a reușit să ducă la bun sfârșit construcția castelului. Și nisipul din care e făcut castelul e fericit că a fost de folos și că o să fie admirat și nu călcat în picioare. Dar stai, stai, ce avem aici? Nisipuri mișcătoare? O, nu, punctul acela care se mișcă e o viețuitoare, o furnicuță călătoare!

Da, ce caută o furnică, așa mică pe plaja aurie și deocamdată pustie?

– Unde, unde să mă adăpostesc de soare? întrebă viețuitoarea.

Deci furnicuța caută un adăpost. Eu am o idee. Și voi?

Se pare că și Ruza-Buburuza.

– Vino aici, aici! Îi strigă buburuza îmbujorată.